

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De dæmoniaco, Sermo XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

De demoniaco, Sermo XVII.

Mar. 5.

Venisse Dominum trans fretum in regionem Ger-
 rasenorum, & exeunti ei de naui statim occur-
 ruisse hominem de monumentis habentem spiritum
 immundum, catenis & compedibus vinctum, Euan-
 gelico hodie sermone cognouimus, qui domicilium
 haberet in monumentis. Auctor mortis, mortis incu-
 bat mansiones: & humanæ necis auidus, quos crude-
 litate sua occidere non potest: viuos gestit feraliter
 funerare: sæuit, furit interitus nostri avarus exactor:
 cui pœna est quod homo nascitur: quod tardius mo-
 ritur, cruciatur: hominis hanc ipsam breuissimam vi-
 tam amandare horrida nititur per sepulchra: confu-
 sus hostis, & ad vtrunque peruersus ingerit sepulchris
 viuos: mortuis apponit cibos, mera fundit, vt & viuos
 enecet, & inortuos inquietet. Catenis & compedibus
 vinctus tenebatur homo: vinctus alieno crimine, &
 habitatoris scelere habitaculum innocens torqueba-
 tur. Diaboli culpa hominis redundabat ad pœnam: &
 prædæ miseris prædo saginabatur inclusus: nec faciē-
 tem, sed patientem miserabilis exponit inuidia. Huic
 morbo cupiens dominus subuenire, transfretat mare:
 hoc est, fluctuantis mundi terminos corporis nostri
 nauigio transmittit, ad littora peruenit salutis nostræ
 repleta naufragiis, & regionem cæcis ignorantia te-
 nebris infusam lucis suæ splendore perfundit, callidi
 hostis deprehensurus insidias: ipsūque principem
 nequitia spiritualis cum suis legionibus regia pote-
 state fugaturus, vt tandem reddat liberos, quos diu
 tenuit potestas inimica captiuos. *Videns, inquit, Iesum
 à longè, cucurrit, & adorauit eum, & clamans voce magna,
 dixit; Quid mihi & tibi Iesu fili Dei summi? Adiuuro te per
 Deum ne me torqueas. Ad nutum Christi conuersus est.*

D 5

ordo

ordo pœnarum, antè latrocinate diabolo homo vexabatur innocuus: nunc homo currit, sed diabolus incurrit: inclinatur caro, sed immundus iacet, & proster-

Matt. 4. nitur spiritus. *Cucurrit, & adorauit eum.* Quid est diabole, quem trina tentatione prouocabas ad lapsum, quem promissione regni vt te adoraret subdolos ambiebas, nunc tremens & miserandus prolaberis, & adoras? Ecce qui honores omnes regni promittebat & gloriæ, habitare fœtidis corruptione cadauerum reperitur in tumulis. Sic, sic iste decipit cum promittit: vt ad inferna secum pertrahat, cum de supernis se consolantes fallax promissor illudit. *Quid mihi & tibi fili Dei summi?* Nam & modo vt adulator, non vt deuotus & obsequens hic adorat, euadere cupiens pœnam, prædam perdere pertimescens. Credit infelix vt eum, quem tentatione vincere, quem muneribus nequiuit inflectere, possit adulatione pulsare: sed ille consueuit victos absoluere, reuocare captiuos, nec acquisitos, sed conditos à se sibi restituere terminos, hostem libera virtute percellere, nec factione pellaci inimicum suorum requirere possessorem. *Et clamans voce magna, dixit: Quid mihi & tibi Iesu fili Dei summi: adiuro te per Deum ne me torqueas.* Quid agit? quid patitur fragilitas humana talibus & tantis subiecta miseriis? Ecce diabolus patrona voce hominis hominem periturus inclamat: & tota membra hominis hosti suo suam militat in ruinam. *Quid mihi & tibi Iesu fili Dei summi? Quid mihi & tibi? quod puniendo, & iudici: quod regi & desertori, quod inuasori & Domino.* *Quid mihi & tibi Iesu fili Dei summi?* Si agnoscis filiū, utique non nescis hæredem: si hæredem nosti, hæreditatem rapere cur præsumis? *Adiuro te per Deum, ne me torqueas.* Timet tergiversator, & simulat: fatetur filium, sed ne Deus intelligatur solita arte contendit: adiurat Deū per

per

per Deum, vt alterum videri ipsum faciat, vt astantiū decipiat & fallat auditum. *Interrogabat eum Iesus, quod tibi nomen est?* Interrogat, non ignorat, sed implet iudicem: seruat ordinem cognitoris, nomen interrogat, vt de conditione discutiatur, iudicet de reatu, addicat de crimine, Deum se esse data sententia per demonstret, *Respondit legio, quia multi sumus.* Christi interrogatio nostram ignorantiam sic depellit: nobis aperit quod latebat: ad vnum legio Euidēs est desidia militis, si deserat aciem, si gressum retrahat, si configere pertimescat, vbi vnum numerofo hoste fortiorē peruidet esse captiuum. Ad præsentiā regis isti quid sunt, qui vt vnum, & nec dum tyronem caperent, toto cohortis suæ agmine conuenerunt? vbi essent si vexillum ibi iam crucis, si Christi signa vidissent? Age Christiane, incede securus, manus tāta, & tam multa quæ sic metuit inermem procul fugiet, si videat, si sentiat, si cognoscat armatum. *Deprecabantur eum spiritus dicentes, mitte nos in porcos.* Vide vbi fatanas sedem desiderat collocare, de sepulchris in porcos semel infectus putredine, habitacula fœtida & immunda perquirat: sordibus delectatur, & cœno, qui vtiq̄ue semper fœtore criminum, & squallore pascitur vitiorum. Sed sic est odor eius tartareus & crudelis, vt eum nec porcorum natura sufficeret sustinere: denique demergi in mari & fluctibus maluit deperire, quam eius immunditiam pati, & putredinem tolerare, aut quid possunt præsumere dæmones, qui nec porcos quidem contingere prævalent, nisi eos potestas diuina permiserit? Miser est, qui relicto iudice, frustra carnificis requirit fauorem: qui nec vexare, nec parcere, nec minuere potest tormenta, nec addere: sed facit totum addictus ipse verbero ad ius, & arbitrium iudicantis.

De